
Slovo předsedy redakční rady

Vážení čtenáři,

tento rok si náš časopis připomíná sté výročí svého trvání. V oblasti bezpečnosti a obrany existuje mnoho akademických časopisů, ale žádný z nich nemá tak úžasnou historii jako právě Vojenské rozhledy. Navíc, svým zaměřením zaplňuje mezeru v oblastech, které se bezprostředně dotýkají otázek bezpečnosti a obrany a jejich implikací do vojenství. Vojenské rozhledy, jako odborný časopis československé a posléze české armády, významně obohacuje a rozšiřuje nejen obecný přehled, ale i rozsah intelektuálního myšlení tisíců vojenských velitelů, příslušníků ozbrojených sil a zájem dalších skupin čtenářů o dění ve vojenství. Již od počátku svého vzniku časopis vždy sloužil jako základ pro výměnu názorů na vojenské záležitosti, vzájemně prolínal a propojoval akademickou a praktickou sféru. Snahou bylo dostatečně pokrýt téměř vše, co zasluhovalo pozornost a vybízelo ke kritické reflexi na dění v ozbrojených silách, v armádě a často i ve společnosti.

Těmito úvodními slovy a tímto číslem je naznačen vstup do další epochy časopisu. Na základě doporučení redakční rady bude redakce vybírat a v každém dalším čísle časopisu publikovat příspěvky ve formě „Otskli jsme před 100 lety“. Je bez diskusí, že svět, myšlení lidí, technologie, způsoby přípravy a použití vojsk se za tak dlouhou dobu radikálně a nezvratně změnili. Přesto nepochybuji, že i v současné době lze v historických článcích nalézt mnoho zajímavého, historicky cenného a snad i poučného. Zejména způsob, jakým autoři přemýšleli, co vnímali a považovali za významné a potřebné.

Je zcela příznačné, že v prvním čísle časopisu Vojenské rozhledy v roce 1920 se redakce ohlíží zpět, na nedávno ukončenou nejkrvavější válečnou řez v tehdejší historii lidstva, zdůrazňuje existenci nového státu a vlastní národní armády, jako jeho podstatné součásti, ke které se nelze chovat lhostejně. Z konstatování, že zdatná armáda je první podmínkou bezpečnosti státu, vychází zároveň i „nutnost pro generální štáb, všechny důstojníky a další, jež pracují na vývoji armády, být informováni o všech nových věcech svého oboru, jakož i o všem tom, co zůstalo za války skryto. Dalšími slovy pak redakce zdůrazňuje povinnost i možnost všech výše jmenovaných přispívat k vytříbení názorů o věcech sporných, podávat vhodné návrhy ze své praxe a ze svého bádání. Jak je dále zdůrazněno, „za tím cílem zakládáme vojenský časopis, první český vojenský vědecký časopis: „*Vojenské Rozhledy*“. Mají sloužit k tomu, aby šířily vědu vojenskou, objektivně a bez tendencí politických a jiných; aby vychovávaly a poučovaly naše důstojníky i širší kruhy veřejnosti, které o vědy vojenské mají zájem.“

Jsem přesvědčen, že význam těchto slov je v širších souvislostech poplatný i současné době, protože v nich jsou ukryty podstata, poslání a význam časopisu.

Dovolte mi, abych poděkoval vám všem, bývalým i současným členům redakční rady, ale především našim přispěvatelům, recenzentům a čtenářům, kteří vytváří profesionální vojenský časopis, na který jsme hrdí. Vaše příspěvky tvoří důležitou debatu o válce a prostředí pro výměnu názorů o strategii, doktríně, technologiích, operačním umění či taktice. Z vaší tvorby poznáváme obrovskou hodnotu sdílených myšlenek, získaných zkušeností, invence a nápadů.

*Předseda redakční rady
Ing. Ján Spišák, Ph.D.*